

Original Research

Psychometric Properties of Attachment Behaviors Scale in Iranian Married People

Fatemeh Hashemi Golpayegani^{*1} , Seyedeh Monavar Yazdi²

¹ Ph.D. Student of Counseling, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran.
(Corresponding Author) f.hashemigol@alzahra.ac.ir

² Professor, Department of Counseling, Faculty of Education and Psychology, Alzahra University, Tehran, Iran.

Background and purpose

Numerous studies have shown that having an attachment figure in adulthood can increase security, calm, and positive emotions, leading to a better relationship between couples (Allen, 2018). When a couple is anxious and distressed, their spouse should be physically, emotionally, and psychologically *available* and *responsive* to their needs. These moments lead to forming new attachment bonds or strengthening the existing attachment bond, known as *emotional engagement*, and the third key element that can be measured in couples' relationships (Johnson, 2011).

Some researchers use attachment interviews to assess the concept of attachment, and others believe in using self-report tools such as questionnaires. These existing measures have focused more on identifying and distinguishing secure, anxious, and avoidant styles than measuring attachment behaviors (Sandberg et al., 2016). As a result, Sandberg et al. (2012) developed the Brief Accessibility, Responsiveness, and Engagement (BARE) scale to evaluate attachment behaviors. Attachment behaviors are associated with higher marital satisfaction and stronger relationship and attachment bonds. Attachment Behaviors also moderated the impact of destructive variables on relationships (Knapp et al., 2015). Sandberg et al. (2017) showed that attachment behaviors explain more variance of marital satisfaction than attachment styles.

Due to the significant relationship between marriage quality with physical and mental health, increasing marriage quality across the world, including Iran, has become a significant concern. Focusing on attachment behaviors can help therapists more precisely and accurately identify behaviors that lead to increased attachment security and develop more effective interventions to improve them. Since in the studies conducted, no suitable tool was found to measure attachment behaviors in Iran, this study aimed to investigate the psychometric properties of the Brief Accessibility, Responsiveness, and Engagement (BARE) scale among Iranian married people.

Method

The research method was correlational, and the statistical population was all married people in Iran. According to the research problems, the researchers determined their target population as married people from universities in Tehran. Among the target population, 282 individuals (161 women and 121 men) were selected through convenience sampling from Imam Hussein University Center of Strategic Studies and Alzahra University. To estimate the sample size, at least 10 participants per questionnaire item were considered (Boateng et al. 2018), and the following instruments were used to investigate the psychometric properties of the BARE scale.

The Brief Accessibility, Responsiveness, and Engagement (BARE): It is a self-report, short and systematic scale that measures attachment behaviors in couple's relationships on a five-point Likert scale ranging from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree). This scale was developed by Sandberg et al. (2012) and included 12 items. Six items measure Self-Attachment Behaviors, and the remaining six items evaluate the perceived Partner-Attachment Behaviors. In Sandberg et al. (2012, 2016), BARE showed appropriate reliability and validity in normal and clinical samples. In the present study, Cronbach's alpha coefficient for Self-Attachment Behaviors and Partner-Attachment Behaviors were .71 and .82, respectively.

ENRICH Couple Scales: Developed by Fowers & Olson (1989), this measure has 35 items that examine marital satisfaction. This instrument includes four subscales, Marital Satisfaction, Communication, Conflict

Resolution, and Idealistic Distortion. In the present study, Cronbach's alpha coefficients were .85, .87, .72, and .85, respectively.

Procedure. With the permission of Dr. Sandberg, BARE was translated into Persian using the Brislin method. The questionnaire was distributed among 30 people who were not part of the original sample to preliminary evaluate the psychometric properties and assess its reliability through another sample. Preliminary results indicated that the reliability of the subscales and the factor loadings of the items were appropriate. After distributing the scale between the main research participants, the data were analyzed using SPSS and AMOS software.

Results

The mean age of the participants was 36.21 (± 10.65), and their age range was from 19 to 66. The participants had different levels of education. Missing data was less than 1%, which was filled by the series mean imputation method. After checking the normality of the distribution, the confirmatory factor analysis was used to examine the fit indices.

Table 1.

Results of confirmatory factor analysis for measurement models of BARE scale

Subscale	CR	AVE	χ^2/df	GFI	AGFA	CFI	RMSEA	NFA
SAB	.78	.52	3.190	.982	.925	.960	.09	.945
PAB	.89	.72	.529	.995	.987	1	.000	.990
Threshold	>.7	>.5	<5	>.9	>.9	>.9	0.03-0.08	>.9

Note. SAB = Self Attachment Behaviors; PAB = Partner-Attachment Behaviors

Based on the results presented in Table 1, both BARE subscales had acceptable internal consistency. Also, considering that the AVE's was higher than .50 and lower than CR's, BARE subscales had good convergent validity. Additionally, the correlation between BARE subscales and Enrich subscales was calculated. The results of the Pearson correlation test showed that all correlations are positive and significant and are in the range of .45 to .75. Therefore, the discriminant validity of BARE was confirmed.

Conclusion

This study aimed to investigate the psychometric properties of the Brief Accessibility, Responsiveness, and Engagement (BARE) scale among Iranian married people. The confirmatory factor analysis showed that the subscales of Self-Attachment Behaviors and Partner-Attachment

Behaviors are two separate constructs consistent with Starnberg's research (Sandberg et al., 2012). Model fit indices showed that both subscales had a good fit. The results of correlation analysis showed that the BARE scale has good convergent and divergent validity. Examination of the internal consistency of the subscales using Cronbach's alpha and composite reliability showed that their reliability is appropriate.

In general, the present study results showed that the BARE scale has good validity and reliability in Iranian married people living in Tehran and can be used to examine Self and Partner Attachment Behaviors (availability, responsiveness, and emotional engagement behaviors). Since Attachment Behaviors showed a high correlation with marital satisfaction, the present scale can be used for future research purposes and planning more accurate therapeutic interventions in married people. Since this validation is a prelude to national validation, it is suggested that the random sampling method be used in different cities of Iran in future research.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

Participants were not required to write their first and last names. They became aware of the objectives of the research and were free to leave the study.

Funding: The present study was conducted at the personal expense of the authors.

Authors' contribution: Seyedeh Monavar Yazdi and Fatemeh Hashemi Golpayegani have been responsible for designing, conceptualizing, assessing the content validity, data collection, data analysis, and final reviewing of the present article.

Conflict of interest: The authors declare that there is no conflict of interest.

Acknowledgments: We thank Dr. Sandberg for allowing us to validate the BARE scale and all the participants who cooperated sincerely with us.

Reference

- Allen, J. G. (2018). *Mentalizing in the development and treatment of attachment trauma*. Routledge. [\[Link\]](#)
- Boateng, G. O., Neilands, T. B., Frongillo, E. A., Melgar-Quiñonez, H. R., & Young, S. L. (2018). Best practices for developing and validating scales for health, social, and behavioral research: a primer. *Frontiers in public health*, 6, 149-159. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2018.00149>. [\[Link\]](#)
- Fowers, B. J., & Olson, D. H. (1989). ENRICH Marital Inventory: A discriminant validity and cross-validation assessment. *Journal of Marital and Family Therapy*, 15(1), 65-79. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/1/j.1752-0606.1989.tb00777.x>. [\[Link\]](#)
- Johnson, S. (2011). *Hold me tight: Seven conversations for a lifetime of love*. United Kingdom: Hachette. [\[Link\]](#)
- Knapp, D. J., Sandberg, J. G., Novak, J., & Larson, J. H. (2015). The mediating role of attachment behaviors on the relationship between family-of-origin and couple communication: Implications for couple's therapy. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 14(1), 17-38. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15332691.2014.953650>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Bradford, A. B., & Brown, A. P. (2017). Differentiating between attachment styles, behaviors, and their association with marital quality. *Family Process*, 56(2), 518-531. <https://doi.org/10.1111/famp.12186>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Busby, D. M., Johnson, S. M., & Yoshida, K. (2012). The brief accessibility, responsiveness, and engagement (BARE) scale: A tool for measuring attachment behavior in couple relationships. *Family Process*, 51(4), 512-526. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/1/j.1545-5300.2012.01422.x>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Novak, J. R., Davis, S. Y., & Busby, D. M. (2016). The brief accessibility, responsiveness, and engagement scale: A tool for measuring attachment behaviors in clinical couples. *Journal of Marital and Family Therapy*, 42(1), 106-122. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/jmft.12151>. [\[Link\]](#)

ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رفتارهای دلبستگی در افراد متأهل ایرانی

فاطمه هاشمی گلپایگانی^۱ سیده منور یزدی^۲

چکیده

هدف پژوهش تعیین ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رفتارهای دلبستگی در افراد متأهل است. روش پژوهش همبستگی و جامعه آماری کلیه افراد متأهل ایران بود. با توجه به مسئله پژوهش، محقق جامعه هدف خود را افراد متأهل در مراکز دانشگاهی شهر تهران تعیین نمود که از میان آنها به شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس ۲۷۱ نفر (اعم از کارکنان و دانشجویان) از دو مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه امام حسین و خوابگاه دانشگاه الزهراء (۱۵۶ زن و ۱۱۵ مرد) انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش، مقیاس رفتارهای دلبستگی سندبرگ، نووک، جانسون و پوشیدا (۲۰۱۲) و پرسشنامه‌ی زوجی اینریچ فورز و السون (۱۹۸۹) است. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل عاملی تاییدی تحلیل گردید. یافته‌ها نشان داد که رفتارهای دلبستگی خود و رفتارهای دلبستگی همسر، دو عامل جدا از هم هستند و شاخص‌های برازش تحلیل عاملی تاییدی نیز به جز، شاخص ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد در الگوی خود در محدوده‌ی قابل قبول بودند. ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس خود و زیرمقیاس همسر، به ترتیب ۰/۷۱ و ۰/۸۲ بود. با توجه به ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رفتارهای دلبستگی و تمرکز آن به رفتارهای عینی در روابط افراد متأهل، استفاده از این مقیاس در کارهای پژوهشی و طرح‌ریزی مداخلات دقیق‌تر و کارآمدتر به منظور تقویت پیوندهای دلبستگی در افراد متأهل به مشاوران و روانشناسان خانواده، پیشنهاد می‌شود.

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۹/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۳/۰۸

نوع مقاله: پژوهشی اصیل

واژگان کلیدی

پاسخگوبودن،

دردسترس بودن، رفتارهای

دلبستگی، مشغولیت هیجانی

ارجاع به مقاله:

هاشمی گلپایگانی، فاطمه، یزدی، سیده منور. (۱۴۰۰). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس رفتارهای دلبستگی در افراد متأهل ایرانی. مطالعات زن و خانواده، ۲۹(۲)، ۱۲۷-۱۴۷. doi: 10.22051/JWFS.2021.21681.2598

f.hashemigol@alzahra.ac.ir

^۱ دانشجوی دکتری مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استاد گروه مشاوره، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

مقدمه

جان بالبی^۱ در سال ۱۹۶۹ نظریه‌ی دل‌بستگی را از طریق مشاهدات مبتکرانه‌ی خود معرفی کرد. چند سال بعد مری سالتر^۲ در سال ۱۹۷۳ با توصیف یک سیستم نظم‌دهنده‌ی ذاتی در انسان‌ها، سبب توجه بیشتر به نظریه دل‌بستگی گردید. پژوهش سالتر نشان داد که نوعی گرایش فطری در میان قوم‌ها، نژادها و فرهنگ‌های مختلف برای یافتن و تشکیل روابط دل‌بستگی امن، دیده می‌شود که برای تحول رفتارهای اجتماعی، ثبات هیجانی، سلامت روانی و رضایتمندی در روابط نزدیک، ضروری است (مسمن^۳ و همکاران، ۲۰۱۶).

پژوهش‌های زیادی نشان داده است که وجود چهره‌های دل‌بستگی^۴ در بزرگسالی می‌تواند سبب بالا رفتن احساس امنیت، آرامش و افزایش هیجان‌ات مثبت (مهید و فولادچنگ، ۱۳۹۱) و روابط باکیفیت‌تری بین زوجین شود (الن^۵، ۲۰۱۸). از سوی دیگر نبود یک چهره دل‌بستگی امن، سبب شکل‌گیری رفتارهای اجتنابی و اضطرابی همراه با تجربه ناامنی و خطر انزوا، فقدان و رهاشدگی می‌شود (جانسون و گیرینمن^۶، ۲۰۱۳). دل‌بستگی ناایمن^۷ با مشکلات جسمانی، روانی و ارتباطی زیادی از جمله نشانگان افسردگی، خشونت و درد و خستگی مزمن، روابط فرا زناشویی و پرخاشگری پنهان ارتباطی در ارتباط است (سندبرگ^۸ و همکاران، ۲۰۱۶؛ خان^۹ و همکاران، ۲۰۱۹؛ میرهاشمی و اکبری مقدم، ۱۳۹۹؛ خزائی و همکاران، ۱۳۹۶). بر همین اساس مطابق با گفته سیدال و ومپلر^{۱۰} (۲۰۱۳) ما به‌عنوان درمانگر نیاز داریم تا نقش اساسی و مهم دل‌بستگی را در مسائل ارتباطی درک کرده و موردتوجه قرار دهیم.

بالبی ۱۹۷۳ افزون بر تعریف سبک‌های دل‌بستگی، رفتارهای در دسترس بودن^{۱۱} و پاسخگو بودن^{۱۲} را دو رفتار مهم قابل‌سنجش در روابط می‌داند که به میزان بسیار زیادی می‌تواند چگونگی وضعیت امنیت و اضطراب افراد را مشخص کند (نقل از سندبرگ و همکاران، ۲۰۱۶). پژوهش‌های مختلفی گفته‌های بالبی را برای شکل‌گیری پیوندهای دل‌بستگی^{۱۳} مستحکم تایید می‌کنند و وجود آن‌ها را در روابط زوجین ضروری می‌دانند (الن، ۲۰۱۸؛ محمدی‌پور و مزارعی ستوده، ۱۳۹۷؛ کردی و همکاران، ۱۳۹۶؛ شریعت و همکاران، ۱۳۹۴). جانسون (۲۰۱۱) نیز معتقد است که تسلی‌بخش^{۱۴} و حامی بودن^{۱۵} به همراه پاسخگو بودن به نیازهای شریک زندگی در روابط زوجین اهمیت زیادی دارد. جانسون معتقد است وقتی که یکی از زوجین

^۱ . John Bowlby

^۲ . Mary Salter

^۳ . Mesman

^۴ . Attachment figures

^۵ . Allen

^۶ . Johnson, & Greenman

^۷ . Insecure attachment

^۸ . Sandberg

^۹ . Khan

^{۱۰} . Seedall, & Wampler

^{۱۱} . Accessibility

^{۱۲} . Responsiveness

^{۱۳} . Attachments bonds

^{۱۴} . Comforter

^{۱۵} . Protector

نگران و پریشان است علاوه بر اینکه همسرش باید از نظر فیزیکی و عاطفی و روان شناختی در دسترس باشد، باید نسبت به نیازهای همسرش نیز پاسخگو بوده و حامی و آرامش دهنده او باشد. چنین لحظاتی سبب شکل‌گیری پیوندهای جدید دلبستگی می‌شود و یا پیوند دلبستگی موجود را مستحکم‌تر می‌کند. از نظر جانسون این لحظات، سومین عنصر کلیدی قابل‌سنجش در روابط زوجین است که آن را مشغولیت هیجانی^۱ می‌نامد.

علی‌رغم علاقه روزافزون درمانگران و پژوهشگران به مفهوم دلبستگی زوجین، تعریف و سنجش این مفهوم سیستماتیک، همچنان مسئله‌ای چالش‌برانگیز است. شماری از پژوهشگران برای سنجش مفهوم دلبستگی از مصاحبه‌های دلبستگی زوجی استفاده می‌کنند. این پژوهشگران اعتقاد دارند که بازنمایی‌های دلبستگی^۲ به‌طور عمده، ناخودآگاه است و در طول مصاحبه می‌تواند پدیدار گردد (بورلی^۳ و همکاران، ۲۰۱۶). از سوی دیگر، شماری دیگری از پژوهشگران به استفاده از شیوه‌های خودگزارش‌دهی^۴ مثل پرسشنامه معتقدند. به‌عنوان مثال، مادیگان^۵ و همکاران (۲۰۱۶) مقیاس رفتار دلبستگی در بزرگسالان^۶ را ساختند که به‌وسیله‌ی آن می‌توانند رفتارهای متقابل بین زوجین را طبق گروه‌های دلبستگی طبقه‌بندی کنند. فرض رویکرد خودگزارش‌دهی بر این است که افراد با ارزیابی تجارب خود می‌توانند سبک‌های دلبستگی خود و کارکردشان را در روابط با همسرشان تشخیص دهند (سیدال و ومپلر، ۲۰۱۳). شیوه‌ی خودگزارش‌دهی برای درمانگران از لحاظ زمانی و هزینه منطقی‌تر و مقرون‌به‌صرفه است؛ و در پژوهش‌های مختلف، کارآمدی آن سنجیده شده است (سیسمن^۷ و همکاران، ۲۰۱۷؛ وندر وستوزن^۸ و همکاران، ۲۰۱۶). ذکر این نکته ضروری است که هدف چنین مقیاس‌ها و مصاحبه‌ها در ارزیابی سطح دلبستگی زوجین، بیشتر از اینکه بر رفتارهای دلبستگی متمرکز باشد، بر تشخیص سبک‌های دلبستگی و مرزبندی بین سبک‌های ایمن، اضطرابی و اجتنابی متمرکز بوده است. عدم وجود تمرکز بر روی رفتارهای متقابل و یا تجربه واقعی بین زوجین سبب شده بود که مقیاس‌های موجود نتوانند رفتارهایی که سبب ایجاد و ارتقای دلبستگی بین زوجین می‌شوند را به‌درستی تعیین کرده و شرح دهند (سندبرگ و همکاران، ۲۰۱۶). در نتیجه، سندبرگ و همکاران (۲۰۱۲)، مقیاس کوتاه در دسترس بودن، پاسخگو بودن و مشغولیت هیجانی که با نام اختصاری مقیاس کوتاه‌شده‌ی رفتارهای دلبستگی^۹ شناخته می‌شود را برای اندازه‌گیری رفتارها و تجربیاتی که به پیوندهای دلبستگی منجر می‌شوند، تهیه کردند. نتایج این پژوهش، حاکی از آن بود که رفتارهای دلبستگی با رضایت زناشویی بالاتر و پیوندهای دلبستگی مستحکم‌تر مرتبط است. هم‌چنین، رفتارهای دلبستگی، می‌توانند تأثیر متغیرهای

1. Engagement

2. Attachment representations

3. Borelli

4. Self-Report

5. Madigan

6. Adult attachment behavior

7. Sesemann

8. Van Der westhuizen

9. Brief Accessibility, Responsiveness, and Engagement (BARE)

مخرب روابط (مانند روش‌های ارتباط ناکارآمد، خشونت، پرخاشگری، انجام بیش‌ازحد بازی‌های ویدیویی و تماشای فیلم‌های پورن) را تعدیل کنند (اکا^۱ و همکاران، ۲۰۱۴؛ نپ^۲ و همکاران، ۲۰۱۵). سندبرگ و همکاران در سال ۲۰۱۷ به‌منظور بسط نتایج پژوهش‌های پیشین و همچنین بررسی تفاوت بین سبک‌های دل‌بستگی و رفتارهای دل‌بستگی در پیش‌بینی رضایت زناشویی، پژوهشی را انجام دادند. در این پژوهش مشخص شد که سبک‌های دل‌بستگی و رفتارهای دل‌بستگی، هر دو می‌توانند رضایت زناشویی را در مردان و زنان پیش‌بینی کنند؛ اما رفتارهای دل‌بستگی واریانس بیشتری از رضایت زناشویی را نسبت به سبک‌های دل‌بستگی تبیین می‌کند. نتایج این پژوهش هم‌چنین نشان داد که علی‌رغم اینکه متغیرهای سبک‌های دل‌بستگی و رفتارهای دل‌بستگی رابطه زیادی با یکدیگر دارند؛ اما از لحاظ آماری به میزان معناداری از یکدیگر معجزا هستند. سندبرگ و همکاران (۲۰۱۷) چنین اذعان داشتند که سبک‌های دل‌بستگی بر احساسات و باورها^۳ تمرکز دارد؛ در صورتی که رفتارهای دل‌بستگی به‌صورت عینی و مستقیم‌تری بر روی رفتارهایی که سبب ارتقای امنیت^۴ در روابط بین زوجین می‌شود متمرکز است. درمانگران با اندازه‌گیری و تمرکز بر رفتارهای دل‌بستگی در کنار سبک‌های دل‌بستگی زوجین، می‌توانند نیازها و فرایندهای دل‌بستگی زوجین را بهتر از قبل درک کرده و مداخلات دقیق‌تر و مؤثرتری را به زوجین ارائه دهند.

به دلیل رابطه معناداری که بین کیفیت ازدواج با سلامت جسمانی و روانی زوجین (پروولکس و شنایدر-ریواس^۵، ۲۰۱۳) وجود دارد، امروزه افزایش سطح کیفیت ازدواج در سطح جهانی (وانگ و شوfer^۶، ۲۰۱۸) و همچنین ایران (جعفریان و امیری، ۲۰۱۸) به یک نگرانی اساسی تبدیل شده است. از طرف دیگر همان‌گونه که ذکر شد سندبرگ و همکاران (۲۰۱۷) و گرین‌من^۷ و جانسون (۲۰۱۳) معتقدند که پژوهشگران باید بیشتر از تمرکز بر سبک‌های دل‌بستگی، بر رفتارهای دل‌بستگی تمرکز کنند؛ زیرا معتقدند که چنین روشی می‌تواند به درمانگران کمک کند تا به‌صورت اختصاصی‌تری رفتارهایی که منجر به افزایش امنیت دل‌بستگی^۸ می‌شود را تشخیص دهند و برای بهبود آن مداخلات دقیق‌تر و اثربخش‌تری را وضع کنند. پژوهش‌های تجربی زیادی نیز در حوزه‌های زوج‌درمانی و خانواده‌درمانی از این اعتقاد حمایت کرده‌اند (دایمند^۹ و همکاران، ۲۰۱۴؛ فورو و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۱). از آنجایی که با توجه به اهمیت مقیاس رفتارهای دل‌بستگی، در بررسی‌های انجام شده، ابزار مناسبی به‌منظور سنجش آن در ایران یافت نشد، هدف پژوهش حاضر، اعتباریابی

1. Oka

2. Knapp

3. Feeling and believes

4. Security

5. Proulx, & Snyder-Rivas

6. Wang, & Schofer

7. Greenman

8. Attachment security

9. Diamond

10. Furrow, & Bradley

- مقیاس کوتاه‌شده‌ی رفتارهای دلبستگی و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی آن در بین افراد متأهل ایرانی با محدوده سنی و سطوح تحصیلی متفاوت است. از این رو سوال‌های پژوهش به صورت زیر است:
۱. آیا نتایج حاصل از تحلیل عاملی تاییدی در مورد الگوهای اندازه‌گیری رفتارهای دلبستگی برای خود و رفتارهای دلبستگی برای همسر، ساختار جداگانه این دو زیرمقیاس را تایید می‌کند؟
 ۲. آیا مقیاس رفتارهای دلبستگی برای خود و رفتارهای دلبستگی برای همسر، از برازش و همسانی درونی قابل قبولی در نمونه ایرانی مشکل از افراد متأهل برخوردار است؟
 ۳. آیا مقیاس رفتارهای دلبستگی برای خود و رفتارهای دلبستگی برای همسر در نمونه افراد متأهل ایرانی، روایی قابل قبولی دارد؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر، همبستگی است. جامعه آماری، کلیه افراد متأهل ایران است که با توجه به مسئله پژوهش، جامعه هدف، افراد متأهل در مراکز دانشگاهی شهر تهران تعیین شد؛ اما به دلیل پراکندگی افراد جامعه، محدودیت زمانی، هزینه و نیز توانایی پیمایش در پژوهش حاضر، جامعه در دسترس و مورد مطالعه، دانشگاه الزهراء و مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه امام حسین انتخاب شد. سپس پرسشنامه‌ها در میان افراد متأهل، اعم از کارکنان و دانشجویان در خوابگاه الزهراء و مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه امام حسین پخش شد. تعداد کل کارمندان و دانشجویان متأهل در خوابگاه دانشگاه الزهراء حدود ۲۷۰ نفر و در مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه امام حسین حدود ۱۶۰ نفر بود. حجم نمونه، برای اطمینان از کفایت داده‌ها برای اعتبارسنجی پرسشنامه، بر اساس منابع معتبر، به ازای هر گویه پرسشنامه، حداقل ۱۰ شرکت‌کننده (بوتینگ^۱ و همکاران، ۲۰۱۸؛ نونالی^۲، ۱۹۷۸) و یا مطابق با برخی منابع دیگر در محدوده ۲۰۰ تا ۳۰۰ شرکت‌کننده انتخاب شد (بوتینگ و همکاران، ۲۰۱۸؛ کامری^۳، ۱۹۸۸؛ گاداگنولی و ولیسر^۴، ۱۹۸۸). ملاک‌های ورود در این پژوهش، تأهل و ملاک‌های خروج از پژوهش، ابتلا به بیماری‌های جسمانی و روانی شدید و مصرف داروهای روان‌پزشکی بود که از طریق پرسش‌های ابتدای پرسش‌نامه و به صورت خود گزارشی، سنجیده شد. قابل ذکر است که تمامی پرسش‌نامه‌ها بدون اطلاعات هویتی تکمیل شدند. در پژوهش حاضر، با استفاده از شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس، ۲۸۲ نفر در پژوهش شرکت کردند. پس از غربالگری و حذف ۱۱ پرسشنامه به علت ناقص بودن، ۲۷۱ پرسشنامه (۱۵۶ زن و ۱۱۵ مرد) با استفاده از روش تحلیل عامل تاییدی، تحلیل شدند.

1. Boateng

2. Nunnally

3. Comrey

4. Guadagnoli, & Velicer

ابزارهای پژوهش

۱. مقیاس رفتارهای دل‌بستگی: مقیاسی کوتاه و سیستماتیک از نوع خودگزارش‌دهی است که برای سنجش رفتارهای دل‌بستگی در روابط زوجین به کار می‌رود. این مقیاس توسط سندبرگ و همکاران (۲۰۱۲) تهیه شده است و دارای ۱۲ گویه است. شش گویه اول از طریق سه خرده مقیاس «در دسترس بودن»، «پاسخگو بودن» و «مشغولیت هیجانی»، رفتارهای دل‌بستگی خود فرد را می‌سنجد و شش گویه بعدی، از طریق خرده‌مقیاس‌های مذکور، رفتارهای دل‌بستگی همسر فرد را از دیدگاه خود فرد می‌سنجد. این مقیاس می‌تواند به صورت دو نمره‌ی کل، برای رفتارهای دل‌بستگی خود و رفتارهای دل‌بستگی همسر از دیدگاه خود فرد تفسیر شود. پاسخ‌ها طیف لیکرت پنج‌گزینه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) را در برمی‌گیرند و گویه‌های ۱، ۲، ۵، ۶، ۷، ۸، ۱۱ و ۱۲ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. نمره بالاتر نشان‌دهنده‌ی نمره‌ی رفتارهای دل‌بستگی قوی‌تر است. در پژوهش سندبرگ و همکاران (۲۰۱۲، ۲۰۱۶) مقیاس کوتاه‌شده‌ی رفتارهای دل‌بستگی، پایایی و روایی مناسبی را در نمونه‌های عادی و بالینی نشان داد. از آنجاکه گویه‌های مقیاس، ساده و روان تدوین و ترجمه شده است، این پرسشنامه قابلیت اجرا در گروه‌های سنی مختلف و با حداقل سواد را دارد. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس‌های رفتارهای دل‌بستگی خود و رفتارهای دل‌بستگی همسر به ترتیب، ۰/۷۱ و ۰/۸۲ بود. نتایج بازآزمایی برای رفتارهای دل‌بستگی خود ۰/۳۶۲ و برای رفتارهای دل‌بستگی همسر ۰/۵۰۶ بود.

۲. پرسشنامه‌ی زوجی اینریچ^۱: این پرسشنامه توسط فورز و السون (۱۹۸۹) برای بررسی رضایت زناشویی تهیه شده است و دارای ۳۵ سؤال است و می‌تواند با دقت ۸۵ درصد تا ۹۵ درصد بین زوجین راضی و ناراضی تمایز قائل شود. این مقیاس، چهار خرده مقیاس رضایت زناشویی (گویه‌های ۱، ۵، ۹، ۱۳، ۱۷، ۲۱، ۲۴، ۲۷، ۳۰ و ۳۵)، ارتباطات (گویه‌های ۲، ۶، ۱۰، ۱۴، ۱۸، ۲۲، ۲۵، ۲۸، ۳۱ و ۳۴)، حل تعارض (گویه‌های ۳، ۷، ۱۱، ۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۶، ۲۹، ۳۲ و ۳۳) و تحریف آرمانی (گویه‌های ۴، ۸، ۱۲، ۱۶ و ۲۰) را می‌سنجد. پرسشنامه به صورت لیکرت پنج‌گزینه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) است و سؤالات ۳، ۵، ۶، ۷، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۲، ۳۳ و ۳۴ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شود. این پرسشنامه توسط آسوده و همکاران (۲۰۱۰) ترجمه شده و پایایی مناسبی را در بین زوجین ایرانی نیز نشان داده است. در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس‌های رضایت زناشویی، ارتباطات، حل تعارض و تحریف آرمانی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۷، ۰/۷۲ و ۰/۸۵ بود.

اجرای پژوهش

با کسب اجازه از دکتر سندبرگ، مقیاس کوتاه شده‌ی رفتارهای دل‌بستگی توسط دو نفر که آشنایی لازم با زبان انگلیسی را داشتند و زبان مادری‌شان فارسی بود، ترجمه شد. به این صورت که با استفاده از روش

^۱ . ENRICH Couple Scales

بریزلین^۱ یک مترجم، پرسشنامه را از انگلیسی به فارسی ترجمه کرد و مترجم دیگر که اطلاعی از نسخه انگلیسی نداشت، مجدداً ترجمه را به انگلیسی برگرداند. از پنج دانشجوی ارشد خواسته شد که نسخه انگلیسی ترجمه شده و برگردان شده را ارزیابی کنند و هرگونه تفاوتی که بین این سه نسخه بود، مورد ارزیابی مجدد و اصلاح قرار گرفت. برای ارزیابی مقدماتی پرسشنامه و داشتن نمونه‌ای برای بازآزمایی از طریق نمونه‌ای دیگر، پرسشنامه بین ۳۰ نفر از دانشجویان متأهل مقاطع مختلف به صورت حضوری توزیع شد. ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه در مطالعه مقدماتی برای رفتارهای دلبستگی خود فرد ۰/۸۲ و برای رفتارهای دلبستگی همسر ۰/۸۶ به دست آمد که نشان از پایایی درونی مناسب پرسشنامه دارد. بارهای عاملی گویه‌های پرسشنامه نیز، تماماً بالای ۰/۴ بودند و طبق نظر براون (۲۰۱۴) نیازی به حذف آن‌ها نبود. شرکت‌کنندگان در مطالعه مقدماتی، بازخورد مثبتی را در مورد ساختار عمومی پرسشنامه و گویه‌های آن ارائه دادند. روش تحلیل عامل تاییدی از شاخص‌هایی همچون نسبت مجذور کای دو به دو به درجه آزادی^۲، شاخص نیکویی برازش^۳، شاخص نیکویی برازش تعدیل‌یافته^۴، شاخص برازندگی مقایسه‌ای^۵، ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد^۶ و شاخص برازندگی هنجار شده بنتلر-بونت^۷ استفاده می‌کند تا میزان برازش الگوی ترسیم شده را بسنجد. شاخص‌های نیکویی برازش، برازش تطبیقی، نیکویی برازش تعدیل شده و برازش هنجار شده بین ۰ و ۱ تغییر می‌کنند و هر چه این میزان به یک نزدیک‌تر باشد، الگو، تناسب بهتری دارد، طبق نظر برن (۲۰۱۶) شاخص χ^2 بر درجه آزادی، اگر زیر ۵ باشد، نشانگر الگوی متناسب است و ارزش عددی قابل قبول برای شاخص ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد بین ۰/۰۳ تا ۰/۰۸ است. علاوه بر تحلیل عامل تاییدی برای سنجش روایی همگرا و پایایی بازآزمایی با نمونه‌ای دیگر، از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. برای بررسی روایی همگرا از روش‌های جدیدتری همچون، میانگین واریانس استخراج شده^۸ و پایایی مرکب^۹ نیز استفاده گردید. طبق نظر کلاین (۲۰۱۵) چنانچه پایایی مرکب بزرگ‌تر از ۰/۷ و میانگین واریانس استخراج شده بزرگ‌تر از ۰/۵ باشد و پایایی مرکب بزرگ‌تر از میانگین واریانس استخراج شده باشد، مقیاس از روایی همگرایی مناسبی برخوردار است. اضافه بر این‌ها، برای بررسی پایایی درونی، آزمون آلفای کرونباخ به کار رفت. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار اسپس پی‌اس اس^{۱۰} و ایموس^{۱۱} نسخه ۲۴ تحلیل شدند.

1. Brislin method

2. CMIN/df

3. Goodness of Fit Index (GFI)

4. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)

5. Comparative Fit Index (CFI)

6. Root Mean Squared Error of Approximation (RMSEA)

7. Bentler-Bonett Normed Fit Index (NFI)

8. Average Variance Extracted (AVE)

9. Composite Reliability (CR)

10. Statistical Analysis In Social Science (SPSS)

11. Analysis of a Moment Structures (AMOS)

یافته‌ها

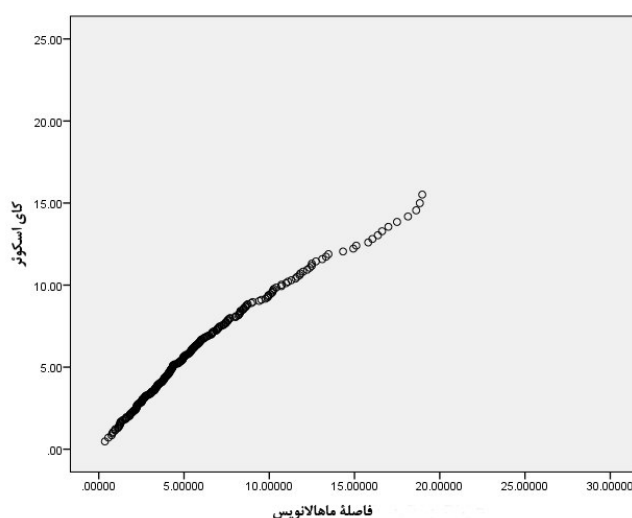
از مجموع ۲۷۱ شرکت‌کننده در پژوهش، ۱۱۵ نفر مرد و ۱۵۶ نفر زن بودند. محدوده سنی مردها بین ۲۱ تا ۶۶ سال و محدوده سنی زن‌ها بین ۱۹ تا ۶۰ سال بود و میانگین و انحراف معیار سنی مردها و زن‌ها به ترتیب $36/30 \pm 10/7$ و $36/14 \pm 10/65$ بود. در مجموع، میانگین سنی و انحراف معیار سنی شرکت‌کننده‌ها $36/21 \pm 10/65$ و محدوده سنی آن‌ها بین ۱۹ تا ۶۶ سال بود. میانگین مدت زمان ازدواج و محدوده سنی تعداد فرزندان آن‌ها از فرزند نداشتن تا شش فرزند متغیر بود. شرکت‌کنندگان دارای سطح تحصیلات مختلفی بودند. حدود ۵/۰۳ درصد زیر دیپلم، ۱۸/۱ درصد دیپلم، ۳/۸۴ درصد فوق دیپلم، ۳۷/۶ درصد مدرک لیسانس، ۲۲/۵ درصد فوق لیسانس و ۴/۷۲ درصد هم مدرک دکتری داشتند. ۸/۲۱ درصد نیز تحصیلات خود را در پرسشنامه مشخص نکرده بودند. در جدول ۱ شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش، آورده شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش (تعداد = ۲۷۱)

متغیر	میانگین	انحراف معیار	کمینه	بیشینه	کجی	کشیدگی
رفتارهای دل‌بستگی خود	۲۴/۳۰۶	۳/۹۲۶	۱۲	۳۰	-۰/۵۹۶	-۰/۰۸۴
رفتارهای دل‌بستگی همسر	۲۳/۴۸۷	۴/۷۰۴	۷	۳۰	-۰/۸۱۴	-۰/۴۲۸
رضایت زناشویی	۳۴/۷۵۵	۷/۶۲۶	۱۱	۵۰	-۰/۴۰۷	-۰/۱۳۷
ارتباطات	۳۲/۵۸۹	۸/۶۶۵	۱۱	۵۰	-۰/۲۳۰	-۰/۵۲۲
حل تعارض	۳۰/۶۳۵	۶/۲۹۸	۱۵	۴۹	-۰/۰۳۰	-۰/۰۰۴
تحریف آرمانی	۱۶/۹۰۰	۴/۶۰۱	۵	۲۵	-۰/۳۰۱	-۰/۴۵۵

ابتدا داده‌های از دست رفته که کمتر از یک درصد بودند به روش میانگین پر شدند. نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که کجی و کشیدگی داده‌ها بین حد قابل قبول یعنی ± 2 و ± 3 قرار دارد و داده‌ها از توزیع طبیعی برخوردارند.

برای شناسایی داده‌های پرت چندمتغیره، آزمون ماهالانویس در نرم‌افزار ایموس به کار رفت که نتایج نشان داد که نیاز به حذف مورد خاصی نیست.

شکل ۱. نمودار فاصله ماهالانویس جهت بررسی داده‌های پرت چندمتغیره

با توجه به نحوه توزیع داده‌ها در شکل ۱، مشخص است که متغیرهای پژوهش، از توزیع نرمالی با توجه به در یک‌راستا بودن آن‌ها برخوردار بوده‌اند؛ بنابراین، داده پرت چندمتغیره که توزیع خیلی نامتجانسی داشته باشد، در درون داده‌ها وجود ندارد.

در جدول ۲ شاخص‌های برازش الگو، پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج‌شده برای مقیاس رفتارهای دلبستگی خود ارائه شده است.

جدول ۲. خلاصه شاخص‌های برازش الگو، پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج‌شده برای زیرمقیاس خود (تعداد = ۲۷۱)

ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد	برازندگی هنگام‌شده	نیکی‌ی برازش تعدیل‌شده	نیکی‌ی برازش	برازندگی مقایسه‌ای	آماره درجه آزادی	میانگین واریانس استخراج‌شده	پایایی مرکب	الگو
۰/۰۹	۰/۹۴۵	۰/۹۲۵	۰/۹۸۲	۰/۹۶۰	۳/۱۹۰	۰/۵۲	۰/۷۸	پیش‌فرض
۰/۰۳-	۰/۹<	۰/۹<	۰/۹<	۰/۹<	۵>	۰/۵< و کوچکتر از	۰/۷<	دامنه مورد قبول
۰/۰۸						پایایی مرکب		

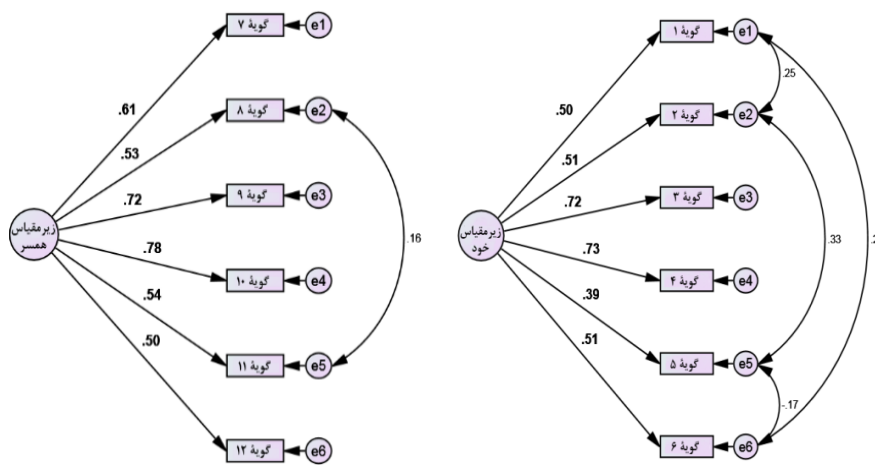
همان‌طور که نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد، الگوی رفتارهای دلبستگی برای خود، به جز در شاخص ریشه‌ی میانگین مربعات خطای برآورد، از برازش مناسبی برخوردار است و بنابراین، این الگوی اندازه‌گیری تایید می‌شود. هم‌چنین با توجه به مقادیر پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج‌شده و بزرگ‌تر بودن پایایی مرکب نسبت به میانگین واریانس استخراج‌شده، می‌توان نتیجه گرفت که این زیرمقیاس رفتارهای دلبستگی برای خود، از روایی همگرای مناسبی نیز برخوردار هستند.

جدول ۳. خلاصه شاخص‌های برازش الگو، پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج‌شده برای زیرمقیاس همسر (تعداد = ۲۷۱)

الگو	پایایی مرکب	میانگین واریانس استخراج‌شده	تفاوت بر درجه آزادی	برازندگی مقیسه‌ای	نیگویی برازش	نیگویی برازش تعدیل‌شده	برازندگی هنجارشده	میانگین مجزورات	ریشه‌ی خطای تقریب
پیش فرض	۰/۸۹	۰/۷۲	۰/۵۲۹	۱	۰/۹۶۵	۰/۹۸۷	۰/۹۹۰	۰/۰۰۰	
دامنه مورد قبول	۰/۷ <	۰/۵ < و کوچک‌تر از پایایی مرکب	۵ >	۰/۹ <	۰/۹ <	۰/۹ <	۰/۹ <	۰/۰۳-۰/۰۸	

طبق نتایج جدول ۳، الگوی رفتارهای دل‌بستگی برای همسر، در تمامی شاخص‌ها از برازندگی بسیار مناسبی برخوردار است و بنابراین، این الگوی اندازه‌گیری تایید می‌شود. هم‌چنین، با توجه به مقادیر پایایی مرکب و میانگین واریانس استخراج‌شده و بزرگ‌تر بودن پایایی مرکب نسبت به میانگین واریانس استخراج‌شده، می‌توان نتیجه گرفت که زیرمقیاس رفتارهای دل‌بستگی برای همسر از روایی همگرای مناسبی نیز برخوردار است.

شکل ۳. تحلیل عامل تاییدی برای زیرمقیاس همسر در مقیاس رفتارهای دل‌بستگی

شکل ۲. تحلیل عامل تاییدی برای زیرمقیاس خود در مقیاس رفتارهای دل‌بستگی

در شکل‌های ۲ و ۳ الگوهای هر یک از دو زیرمقیاس رفتارهای دل‌بستگی، یعنی زیرمقیاس رفتارهای دل‌بستگی خود و رفتارهای دل‌بستگی همسر، مطابق با مقاله‌ی اصلی ترسیم شده و بتای استاندارد هر گویه با

زیر مقیاس خودش ارائه شده است. همان طور که مشاهده می شود بتای هر یک از گویه ها در محدوده ۰/۴ تا ۰/۸ قرار دارد، بنابراین نیازی به حذف گویه ای نیست.

جدول ۴. نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین زیرمقیاس های اینریچ و زیرمقیاس های رفتارهای دلبستگی برای روایی همگرا (تعداد = ۲۷۱)

رفتارهای دلبستگی خود	رفتارهای دلبستگی همسر
رضایت زناشویی	۰/۶۲۳**
ارتباطات	۰/۶۱۱**
حل تعارض	۰/۴۵۰**
تحریف آرمانی	۰/۶۱۷**

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

با توجه به نتایج جدول ۴ تمام زیرمقیاس های پرسشنامه ای اینریچ و مقیاس کوتاه شده رفتارهای دلبستگی، دارای رابطه معناداری هستند ($p = 0.001$)؛ بنابراین روایی همگرایی مقیاس کوتاه شده رفتارهای دلبستگی، تایید می شود.

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصل از بررسی ویژگی های روان سنجی مقیاس کوتاه شده رفتارهای دلبستگی نشان داد که زیرمقیاس رفتارهای دلبستگی برای خود و رفتارهای دلبستگی برای همسر، دو عامل جدا از هم هستند که این یافته، همسو با نتایج اصلی مقاله ای اصلی است (سندبرگ و همکاران، ۲۰۱۲). نتایج پژوهش ها حاکی از آن بوده اند که از جمله عوامل مؤثر در رضایت زناشویی، سبک ها و رفتارهای دلبستگی است و رفتارهای دلبستگی واریانس بیشتری از رضایت زناشویی را نسبت به سبک های دلبستگی تبیین می کند؛ و به همین دلیل می تواند به درمانگران کمک کند تا مداخلات دقیق تر و اثربخش تری را در کمک به زوجین به کارگیرند (سندبرگ و همکاران، ۲۰۱۷).

رفتارهای دلبستگی از سه رفتار در دسترس بودن، پاسخگو بودن و مشغولیت هیجانی تشکیل شده است که می توانند به میزان خیلی زیادی در رضایت زناشویی، مؤثر باشند؛ در پژوهش حاضر نیز، هر دو زیرمقیاس رفتارهای دلبستگی با تمام زیرمقیاس های رضایت زناشویی، دارای رابطه مثبت و معناداری بود که این نتایج همسو با نتایج پژوهش سندبرگ و همکاران (۲۰۱۶) است.

از جمله مزایای مقیاس رفتارهای دلبستگی، می توان به این موارد اشاره کرد: اولاً به دلیل اینکه مقیاسی کوتاه است و به راحتی نمره گذاری می شود، پس می توان به راحتی از آن برای ارزیابی در جلسات مشاوره و روان درمانی و یا کلاس های آموزشی استفاده کرد. دوماً مقیاس رفتارهای دلبستگی، دیدگاهی سیستمی به کارکرد روابط دارد؛ به همین دلیل است که رفتارهای در دسترس بودن، پاسخگو بودن و مشغولیت هیجانی را هم در خود فرد و هم از طریق سنجش دیدگاه فرد نسبت به همسرش در رابطه زوجین اندازه می گیرد. همسو با پژوهش های سندبرگ و همکاران (۲۰۱۷، ۲۰۱۶، ۲۰۱۲) نتایج پژوهش حاضر نیز نشان داد که زیرمقیاس

همسر نسبت به زیر مقیاس خود، دارای ارتباط قوی‌تری با متغیر رضایت زناشویی است و ویژگی‌های روان‌سنجی قوی‌تری نیز دارد. این موضوع به متخصصان کمک می‌کند تا درک بهتری از چگونگی کارکرد روابط داشته باشند و به نحو کارآمدتری به مراجعانشان کمک کنند. سوم اینکه رفتارهای دل‌بستگی به متخصصان اجازه می‌دهد که روابط زوجین را ورای مفاهیم کلاسیک سبک‌های دل‌بستگی ایمن، اضطرابی و اجتنابی تحلیل کنند و دیدگاهی عینی‌تر و دقیق‌تری داشته باشند؛ بدین صورت که مشاوران و روان‌شناسان با نمره‌گذاری رفتارهای اساسی دل‌بستگی همراه با سبک‌های دل‌بستگی می‌توانند به زوجین کمک کنند تا وضعیت دل‌بستگی خود را بدانند و بر اساس آن، رفتارهای خاصی را در خود و همسرشان تقویت کنند تا در نهایت، رضایتمندی زناشویی‌شان افزایش یابد.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های روان‌سنجی هر مقیاسی، پایایی ابزار است. به‌منظور اطمینان بیشتر از پایایی ابزار، از سه روش ضریب آلفای کرونباخ، ضریب پایایی مرکب و بازآزمایی با نمونه‌ای دیگر، استفاده شد که همسو با نتایج سندبرگ و همکاران (۲۰۱۲، ۲۰۱۶) مقیاس رفتارهای دل‌بستگی در نمونه متاهلین ایرانی نیز، از پایایی مناسبی برخوردار بود. علت استفاده از مقیاس رضایت زناشویی در پژوهش حاضر این است که با دیگر ابزارهایی که در زمینه‌ی روابط زوجین کاربرد دارند، رویی هم‌زمان مناسبی را نشان داده است (سندبرگ، ۲۰۱۶). در همین راستا مقیاس رفتارهای دل‌بستگی می‌تواند نیاز زوجین به مشغولیت هیجانی داشتن نسبت به یکدیگر، در دسترس بودن و پاسخگو بودن روانی و فیزیکی را برجسته کند. اهمیت این سه رفتار آنجا مشخص می‌شود که در قرن بیست و یکم، نگرانی اکثر زوجین این است که همسرشان صرفاً حضور فیزیکی دارد، حضور آن‌ها به وسیله‌ی بازی‌های کامپیوتری، شبکه‌های مجازی و دیگر رسانه‌ها، تحت شعاع قرار گرفته است؛ به همین دلیل تمرکز مقیاس رفتارهای دل‌بستگی همان‌گونه که جانسون (۲۰۱۱) در کتاب «مرا محکم در آغوش بگیر» به آن اشاره می‌کند، بر روی رفتارهایی است که می‌تواند به دیالوگ‌های مخرب و احساس تنهایی بین زوجین نفوذ کند و لحظاتی از پیوند و باهم بودن‌های واقعی را به وجود آورد. در نهایت اینکه متخصصان، با کمک به بهبود رفتارهای دل‌بستگی در روابط زوجین، می‌توانند پایداری رابطه و رضایتمندی زوجین را افزایش داده و از بروز مشکلات آتی برای زوجین، همچون مشکلات شدید ارتباطی، طلاق عاطفی و طلاق قانونی که هزینه‌های روانی و اجتماعی بسیاری دارد، جلوگیری کنند (سندبرگ، ۲۰۱۷).

با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر، مقیاس کوتاه‌شده‌ی رفتارهای دل‌بستگی دارای روایی و پایایی مناسبی در نمونه متاهل ساکن در تهران است و می‌توان از آن برای بررسی رفتارهای دل‌بستگی خود و رفتارهای دل‌بستگی همسر (رفتارهای در دسترس بودن، پاسخگو بودن و مشغولیت هیجانی) استفاده کرد. از آنجایی که رفتارهای دل‌بستگی عامل خیلی مهمی در رضایت زناشویی می‌باشند می‌توان از مقیاس حاضر برای اهداف پژوهشی آینده و طرح‌ریزی مداخلات درمانی دقیق‌تر در صورت لزوم استفاده کرد.

هر پژوهشی در ماهیت خود محدودیت‌هایی دارد که ممکن است تعمیم‌یافته‌ها را با مشکل مواجه کند. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، استفاده از شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس و محدود شدن نمونه به متأهلین دو مرکز دانشگاهی در شهر تهران بود که تعمیم داده‌ها را به سایر جوامع، محدود می‌کند. از آنجاکه این اعتبارسنجی مقدمه‌ای برای اعتبارسنجی کشوری است، پیشنهاد می‌شود که در پژوهش‌های آینده، از روش نمونه‌گیری تصادفی در شهرهای مختلف ایران استفاده شود و همچنین، تفاوت‌های رفتارهای دلبستگی بین مردان و زنان نیز در نمونه‌های بزرگ‌تر و متنوع‌تر در کل کشور مقایسه گردد.

ملاحظات اخلاقی

رعایت اخلاق پژوهش: در این پژوهش ضوابط اخلاقی شامل تضمین حریم خصوصی و رازداری از طریق بدون نام پر کردن پرسشنامه‌ها رعایت شد. شرکت‌کنندگان، درمورد خروج از پژوهش مختار بودند. به آن‌ها اطمینان داده شد که اطلاعات محرمانه می‌ماند و این امر نیز کاملاً رعایت شد.

حمایت مالی: پژوهش حاضر با حمایت مالی شخصی نویسندگان، انجام شده است.

سهم نویسندگان: سیده منوره یزدی و فاطمه هاشمی گلپایگانی مسئول طراحی، سنجش روایی محتوا، جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها و بازبینی نهایی مقاله بوده‌اند.

تضاد منافع: بنا بر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

تشکر و قدردانی: لازم است از دکتر سندبرگ جهت صدور اجازه اعتباریابی مقیاس و همچنین از کلیه شرکت‌کنندگان محترم دانشگاه الزهراء و مرکز مطالعات راهبردی دانشگاه امام حسین^(ع) که با پژوهشگران همکاری کرده‌اند؛ صمیمانه تشکر و قدردانی شود.

منابع فارسی

خزاعی، سمانه، نوایی نژاد، شکوه، فرزاد، ولی‌الله، و زهراکار، کیانوش. (۱۳۹۶). پیش‌بینی پرخاشگری ارتباطی پنهان (کناره‌گیری عاطفی و خراب‌کردن وجهه اجتماعی) بر اساس سبک‌های دلبستگی در زنان متأهل شهر بیرجند: نقش میانجی احساس شرم و گناه. *مطالعات زن و خانواده*، ۱۵(۱)، ۱۰۳-۱۲۹. [\[Link\]](#)

شریعت، ارغوان، قمرانی، امیر، عابدی، احمد، و شریفی، طیبه. (۱۳۹۴). فراتحلیل اثربخشی زوج درمانی بر افزایش رضایت زناشویی (ایران ۹۱-۱۳۸۵). *مطالعات زن و خانواده*، ۱۳(۱)، ۹۳-۱۰۹. [\[Link\]](#)

کردی، معصومه، اصلانی، خالد، و امان‌الهی، عباس. (۱۳۹۶). صمیمیت جنسی و اعتماد به‌عنوان تعدیل‌کننده‌های رابطه سبک دلبستگی ایمن و تعهد زناشویی. *روان‌شناسی کاربردی*، ۱۱(۳): ۳۳۳-۳۵۱. [\[Link\]](#)

محمدی‌پور، محمد، و مزارعی ستوده، احمد. (۱۳۹۷). اثربخشی مداخله دلبستگی محور بر بهبود رابطه والد-کودک و کاهش نشانه‌های اضطراب جدایی در کودکان ۷ تا ۱۰ ساله. *روان‌شناسی کاربردی*، ۱۲(۲): ۲۴۲-۲۲۳.

[\[Link\]](#)

مهبد، مینا، و فولادچنگ، محبوبه. (۱۳۹۱). نقش دل‌بستگی به والدین در پیشرفت تحصیلی با واسطه‌گری خودکارآمدی. *روانشناسی کاربردی*، ۶(۱): ۸۸-۱۰۲. [\[Link\]](#)

میرهاشمی، مالک. و اکبری‌مقدم، زهرا. (۱۳۹۹). پیش‌بینی روابط فرا زناشویی براساس ویژگی‌های شخصیتی، رضایت جنسی و سبک‌های دل‌بستگی. *مطالعات زن و خانواده*، ۸(۳)، ۸۵-۹۷. [\[Link\]](#)

References

- Allen, J. G. (2018). *Mentalizing in the development and treatment of attachment trauma*. Routledge. [\[Link\]](#)
- Asoodeh, M. H., Khalili, S., Daneshpour, M., & Lavasani, M. G. (2010). Factors of successful marriage: Accounts from self described happy couples. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 5, 2042-2046. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.07.410>. [\[Link\]](#)
- Boateng, G. O., Neilands, T. B., Frongillo, E. A., Melgar-Quiñonez, H. R., & Young, S. L. (2018). Best practices for developing and validating scales for health, social, and behavioral research: a primer. *Frontiers in public health*, 6, 149-159. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2018.00149>. [\[Link\]](#)
- Borelli, J. L., Somers, J., West, J. L., Coffey, J. K., De Los Reyes, A., & Shmueli-Goetz, Y. (2016). Associations between attachment narratives and self-report measures of attachment in middle childhood: Extending evidence for the validity of the Child Attachment Interview. *Journal of Child and Family Studies*, 25(4), 1235-1246. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1007/s10826-015-0310-8>. [\[Link\]](#)
- Brown, T. A. (2014). *Confirmatory factor analysis for applied research*. Guilford Publications. [\[Link\]](#)
- Byrne, B. (2016). *Structural equation modeling with AMOS: Basic concepts, applications, and programming*. Routledge. Retrieved from <https://www.taylorfrancis.com/books/9781317633136>. [\[Link\]](#)
- Comrey, A. L. (1988). Factor-analytic methods of scale development in personality and clinical psychology. *Journal of consulting and clinical psychology*, 56(5), 754. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0022-006X.56.5.754>. [\[Link\]](#)
- Diamond, G. S., Diamond, G. M., & Levy, S. A. (2014). *Attachment-based family therapy for depressed adolescents*. Washington, DC, US: American Psychological Association. [\[Link\]](#)
- Fowers, B. J., & Olson, D. H. (1989). ENRICH Marital Inventory: A discriminant validity and cross-validation assessment. *Journal of Marital and Family Therapy*, 15(1), 65-79. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/j.1752-0606.1989.tb00777.x>. [\[Link\]](#)
- Furrow, J. L., Johnson, S. M., & Bradley, B. A. (2011). *Emotionally focused couple therapy: Making the case for effective couple therapy. The emotionally focused casebook: New directions in treating couples*. United Kingdom: Routledge. [\[Link\]](#)
- Greenman, P. S., & Johnson, S. M. (2013). Process research on emotionally focused therapy (EFT) for couples: Linking theory to practice. *Family Process*, 52(1), 46-61. <https://doi.org/10.1111/famp.12015>. [\[Link\]](#)

- Guadagnoli, E., & Velicer, W. F. (1988). Relation of sample size to the stability of component patterns. *Psychological bulletin*, 103(2), 265. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0033-2909.103.2.265>. [Link]
- Hammill, C. (2010). The relationship of childhood maltreatment and adult style to functional recovery in chronic fatigue syndrome and fibromyalgia. *Dissertation Abstracts International Section B*, 70, 5820. [Link]
- Jafarian Dehkordi, S., & Amiri, M. (2018). Divorce: An International Multi-dimensional Challenge. *International Journal of Epidemiologic Research*, 5(2), 64–66. <https://dx.doi.org/10.15171/ijer.2018.14>. [Link]
- Johnson, S. (2011). *Hold me tight: Seven conversations for a lifetime of love*. United Kingdom: Hachette. [Link]
- Johnson, S., & Greenman, P. (2013). Commentary: Of course it is all about attachment!. *Journal of Marital and Family Therapy*, 39(4), 421-423. <https://doi.org/10.1111/jmft.12035>. [Link]
- Khan, F., Fraley, R. C., Young, J. F., & Hankin, B. L. (2019). Developmental trajectories of attachment and depressive symptoms in children and adolescents. *Attachment & human development*, 22(4), 392-408. <https://doi.org/10.1080/14616734.2019.1624790>. [Link]
- Khazaei, S., Navabinezhad, Sh., Farzad, V., & Zaharakar, K. (2017). Prediction Covert Relational Aggression (social sabotage and love withdrawal) Based on Attachment Styles in Married Women in Birjand: With Shame & Guilt As Mediator Variables. *Journal of Woman and Family Studies*, 5(1), 103-129. doi: 10.22051/jwfs.2017.10650.1176. (Text in Persian). [Link]
- Kline, R. B. (2015). *Principles and practice of structural equation modeling*. New York: Guilford publications. [Link]
- Knapp, D. J., Sandberg, J. G., Novak, J., & Larson, J. H. (2015). The mediating role of attachment behaviors on the relationship between family-of-origin and couple communication: Implications for couple's therapy. *Journal of Couple & Relationship Therapy*, 14(1), 17–38. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15332691.2014.953650>. [Link]
- Kordi, M., Aslani, Kh., Amanollahi, A. (2017). Sexual intimacy and trust as moderators of the relationship between secure attachment style and marital commitment. *Journal of Applied Psychology*, 3(43), 332-351. (Text in Persian). [Link]
- Madigan, S., Brumariu, L. E., Villani, V., Atkinson, L., & Lyons-Ruth, K. (2016). Representational and questionnaire measures of attachment: A meta-analysis of relations to child internalizing and externalizing problems. *Psychological Bulletin*, 142(4), 367. <https://doi.org/10.1037/bul0000029>. [Link]
- Mahbod, M., Fouladchang, M. (2012). The role of parental attachment in academic achievement through self-efficacy mediation. *Journal of Applied Psychology*, 6(21), 88-102. (Text in Persian). [Link]
- Mesman, J., van IJzendoorn, M. H., & Sagi-Schwarz, A. (2016). *Cross-cultural patterns of attachment. Handbook of Attachment: Theory, Research, and Clinical Applications* (third ed). Guilford: New York. [Link]
- Mirhashemi, M., Akbarimoghadam, Z. (2020). The Prediction of infidelity Upon Personality Characteristics, Marital Satisfaction and Attachment Styles. *Journal of Woman and Family Studies*, 8(3), 75-97. doi: 10.22051/jwfs.2020.20783.1780. (Text in Persian). [Link]

- Mohammadi Pour, M., & Mazarei Sotodeh, A. (2018). Effectiveness of attachment-centered intervention to improve parent-child relationship and reduce symptoms of separation anxiety in 7-10 year-old children. *Journal of Applied Psychology, 12*(2): 223-242. (Text in Persian). [\[Link\]](#)
- Nunnally, J. C. (1978). An Overview of Psychological Measurement. In B. B. Wolman (Ed.), *Clinical Diagnosis of Mental Disorders: A Handbook* (pp. 97-146). Springer US. https://doi.org/10.1007/978-1-4684-2490-4_4. [\[Link\]](#)
- Oka, M., Sandberg, J. G., Bradford, A. B., & Brown, A. (2014). Insecure attachment behavior and partner violence: Incorporating couple perceptions of insecure attachment and relational aggression. *Journal of Marital and Family Therapy, 40*(4), 412-429. <https://doi.org/10.1111/jmft.12079>. [\[Link\]](#)
- Proulx, C. M., & Snyder-Rivas, L. A. (2013). The longitudinal associations between marital happiness, problems, and self-rated health. *Journal of Family Psychology, 27*(2), 194. <https://doi.org/10.1037/a0031877>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Bradford, A. B., & Brown, A. P. (2017). Differentiating between attachment styles, behaviors, and their association with marital quality. *Family Process, 56*(2), 518-531. <https://doi.org/10.1111/famp.12186>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Busby, D. M., Johnson, S. M., & Yoshida, K. (2012). The brief accessibility, responsiveness, and engagement (BARE) scale: A tool for measuring attachment behavior in couple relationships. *Family Process, 51*(4), 512-526. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/j.1545-5300.2012.01422.x>. [\[Link\]](#)
- Sandberg, J. G., Novak, J. R., Davis, S. Y., & Busby, D. M. (2016). The brief accessibility, responsiveness, and engagement scale: A tool for measuring attachment behaviors in clinical couples. *Journal of Marital and Family Therapy, 42*(1), 106-122. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/jmft.12151>. [\[Link\]](#)
- Seedall, R. B., & Wampler, K. S. (2013). An attachment primer for couple therapists: Research and clinical implications. *Journal of Marital and Family Therapy, 39*(4), 427-440. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1111/jmft.12024>. [\[Link\]](#)
- Sesemann, E. M., Kruse, J., Gardner, B. C., Broadbent, C. L., & Spencer, T. A. (2017). Observed attachment and self-report affect within romantic relationships. *Journal of couple & Relationship Therapy, 16*(2), 102-121. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/15332691.2016.1238794>. [\[Link\]](#)
- Shariat, A., Ghamarani, A., Abedi, A., Sharif, T. (2015). Meta-analysis of the Effectiveness of Couple Therapy on Increasing Marriage Satisfaction (Iran 2006-2012). *Journal of Woman and Family Studies, 3*(1), 93-109. doi: 10.22051/jwfs.2015.2197. (Text in Persian). [\[Link\]](#)
- Van der Westhuizen, C., Wyatt, G., Williams, J. K., Stein, D. J., & Sorsdahl, K. (2016). Validation of the self-reporting questionnaire 20-item (SRQ-20) for use in a low-and middle-income country emergency centre setting. *International journal of mental health and addiction, 14*(1), 37-48. <https://doi.org/10.1007/s11469-015-9566-x>. [\[Link\]](#)
- Wang, C.-T. L., & Schofer, E. (2018). Coming Out of the Penumbra: World Culture and Cross-National Variation in Divorce Rates. *Social Forces, 97*(2), 675-704. <https://doi.org/10.1093/sf/soy070>. [\[Link\]](#)

